

[Leif Hermann]

ger – en fornuftig forklaring på, hvad der er sket. Det er muligt, at det kræver en taletidsforlængelse, men vi vil gerne gå ind for noget sådant.

Formanden:

Må jeg bede om noget mere ro i salen. Der holdes tilsyneladende møder meget højroset stort set overalt i salen.

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Camres og hr. Leif Hermanns indlæg har jo væsentligst været koncentreret om det radikale arbejde i denne sag. Jeg synes, man skulle koncentrere sig en lille smule om regeringen. Men inden det vil jeg først sige, at først og fremmest er der ikke nogen, der har sat spørgsmålstejn ved miljøindsatsen. Den handlingsplan, der er vedtaget, gælder stadig væk.

Det, det handler om, er, om der skal etableres en miljøstøttelov for de landmænd, der går ind i opfyldelsen af den handlingsplan, eller ej. Det har vi sagt at vi godt kunne tilslutte os. Det kunne godt være rimeligt, og så vil vi gerne se den finansieret. Jeg behøver ikke selv citere; andre har jo flittigt citeret, hvad jeg har sagt i den sammenhæng.

Da vi ikke fik noget bidrag til finansieringen fra regeringen, sagde vi: godt, så er det en kunstgødningsafgift. Det er dér, vi ikke har kunnet finde noget bedre; vi har ikke kunnet finde bedre finansieringsformer end den lov.

Nu har regeringen så meddelt, at den ikke ønsker miljøstøtteloven gennemført på nuværende tidspunkt. Så har vi sagt: hvis den lov ikke gennemføres, vil vi naturligvis heller ikke gennemføre finansieringen af en lov, der ikke bliver gennemført. Det synes jeg er rimelig logisk. Det er regeringen, der har valgt at sætte miljøstøtteloven i bero. Vi vil så tilsvarende sætte finansieringen af miljøstøtteloven i bero.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu skal fru Lone Dybkjær jo ikke fremstille sig selv som mere naiv, end hun er.

Fru Lone Dybkjær ved jo udmærket godt, at regeringen ikke er med i det flertal, der fremsatte dette lovforslag om afgift på kunstgødning, og den eneste grund til, at regerin-

gen ønsker at trække sin miljøstøttelov, er da naturligvis, at den vil opnå det, som fru Lone Dybkjær nu medvirker til, nemlig at lade denne finansieringslov falde bort. Så simpelt er det.

Regeringen er ikke kommet i tvivl om berettigelsen af lovforslag nr. L 71, lov om støtte til miljøforbedrende investeringer, heller ikke om principperne, ikke om lovens indhold. Ministeren har rost det forslag gang på gang, og jeg kan da ikke lade være med at sige, at det må være en mærkelig situation for en minister, der nu igennem næsten 7 måneder har tigget udvalget om at få sin lov igennem, at han nu skal komme og sige: den er slet ikke nødvendig, nu lader vi den oversomme, så kigger vi på sagen engang i efteråret eller til næste forår – eller hvor længe det nu kan være, at ministeren sidder på sin post endnu – så ser vi på at få lavet noget helt andet.

Jeg synes, det er virkelig besynderligt, at regeringen i denne sag skulle have flaget så længe med et forslag, som ikke duer; og hvis fru Lone Dybkjær tror, at det er begrundelsen, ja, så er fru Lone Dybkjær vistnok temmelig naiv.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Man må indrømme, at der tilsyneladende er logik i fru Lone Dybkjærs argumentation: nul lov, nul finansiering. Det er dog et argument, alle mennesker kan forstå.

Nu skal man så bare lige gøre sig klart, hvad virkningerne er af, at der er nul lov. Har fru Lone Dybkjær overvejet, om det forsinker de nødvendige investeringer, som vi alle sammen var enige om for et år siden? Har fru Lone Dybkjær gjort sig nogen overvejelser om, hvorvidt dette her kommer til at betyde en fortsat trussel ikke blot mod vores overfladevand, men også vores grundvand?

Jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær, om det er noget nyt for hende, at regeringen er modstander af en afgiftsfinansiering. For hvis det er noget nyt for hende, undrer det mig lidt, at regeringen ikke selv ville fremsætte forslaget om afgiftsfinansiering, men at det blev fru Lone Dybkjær og de øvrige partier bag afgiftsforliget, der måtte fremsætte forslaget, om jeg så må sige, på egne vegne. Jeg tror ikke, fru Lone Dybkjær kan komme